

Závěr

Účelem mé práce bylo poukázat na značné výkladové nejasnosti, které panují v souvislosti s právní úpravou obchodního podílu ve společném majetku více osob (v kontextu, v jakém jsem ho vymezil na začátku mé práce). Při výkladu problematického § 114 odst. 3 ObchZ a navazujících ustanovení občanského zákoníku se nemůže odborná právnická veřejnost opřít o nějaká rozsáhlejší stanoviska judikatury. To platí zejména pokud jde o otázky spojené se společným obchodním podílem v užším smyslu, kde je navíc poměrně diskutabilní, do jaké míry lze aplikovat judikaturu týkající se podílového spoluvlastnictví. U obchodního podílu ve společném jmění manželů podle § 143 odst. 2 ObčZ se sice k určitým stanoviskům judikatury dostáváme, její závěry však, jak jsem se snažil poukázat v rámci mé práce, neřeší celou řadu souvisejících otázek, a to zejména pokud jde o řízení o dědictví (zejména co se týče velmi problematického výkladu principu jednotnosti obchodního podílu). Důvodem absence judikatury, která by se zabývala přímo výkladem § 114 odst. 3 ObchZ je, podle mého názoru, také to, že pokud v praxi v souvislosti s obchodním podílem ve společném majetku více osob vznikají nějaké výkladové nejasnosti, pak se řeší jinými prostředky, než cestou opravných prostředků v rámci stále relativně zdoluhavých soudních sporů. V současné době lze z praktického hlediska poukazovat jen na roztříštěná stanoviska právní vědy, která se navíc řadou otázek, na něž poukazují v mé práci vůbec nezabývá. Veškerá stanoviska právní vědy se tak opírají o výklad § 114 odst. 3 ObchZ z 90. let minulého století.

Věřím, že tato práce bude způsobilým základem pro znovuoobnovení odborné diskuse týkající se obchodního podílu ve společném majetku více osob. V praxi se totiž jedná o velice palčivý problém, který komplikuje zejména výkon notářské činnosti.